

[Bindslev.]

Ordene „Københavns Kommune“, idet det er klart, at de Virkninger, som Ændringerne i denne Lov har faaet for Københavns Kommune, berettiger til at sige, at Københavns Kommune kommer til at indtage en Særstilling i dette Forhold. Men desuden vil jeg pege paa, at der i disse Sætninger ikke ligger nogen som helst Tanke om, at man fra den konservative Del af Københavns Borgerrepræsentation skulde ønske, at man skulde vende tilbage til Loven i dens gamle Form. Der kunde jo være Tale om mange andre Maader til at modvirke de ulykkelige Følger af Arbejdsløsheden, og dér har vi fra vor Side ganske særlig tænkt paa Igangsættelse af Arbejde. Vi har tænkt paa, om man dog fra Regeringens Side maaske paa et senere Tidspunkt kunde blive nødt til at tage Spørgsmaalet om alvorlige Kriseforanstaltninger til Støtte for vor Industri op til Overvejelse. Jeg vil som mit eget Synspunkt fremhæve, at da jeg i sin Tid stemte for den nugældende Lov, var det i Tanken om, at det maatte være nødvendigt, at der fra Regeringsmagts Side blev truffet Foranstaltninger til at modvirke Arbejdsløsheden. Dette er endnu ikke sket, men at det ikke er sket, indebærer ikke, at man derfor skal vende tilbage til Loven i dens gamle Form. Det kunde godt tænkes, at der ved den Situation, der er opstaaet som Følge af Lovens Ændring, kunde skabes et Pres, der ogsaa virkede paa den siddende Regering og paa Venstrepartiet og derved muliggjorde, at man traf effektive Foranstaltninger til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden. Dette Haab har jeg for min Part endnu ikke opgivet, og jeg finder det derfor ikke nødvendigt paa nærværende Tidspunkt at vende tilbage til de gamle Lovbestemmelser eller andre, der paa anden Maade kunde tænkes at ville ændre den nuværende Lovgivning.

Indenrigsministeren (Kragh): Ved anden Behandling af det her foreliggende Lovforslag har jeg udtalt mig meget udførligt om min Stilling til selve det Problem, som Lovforslaget angaar, og om min Stilling til Enkeltheder i det. Jeg finder derfor ikke Anledning til at komme nærmere ind paa hele den Række af Spørgsmaal, som Lovforslaget angaar, og jeg har saaledes meget let ved at følge den højtærede Formands Henstilling om ikke at komme ind paa en Gentagelse af Debatten ved anden Behandling. Dette betyder dog ingenlunde, at jeg kan godkende det ærede Medlem Hr. P. Munchs ensidige Fremstilling af, hvad Formaalet er med den Revi-

sion af Arbejdsløshedslovgivningen, der foregik i forrige Rigsdagssamling, og heller ikke, at jeg kan erkende Rigtigheden af de Paastande, der fra forskellige Sider er fremsat med Hensyn til Virkningerne, hvis dette Lovforslag ikke vedtages.

Som jeg sagde ved anden Behandling, er min Opfattelse den, at dette Lovforslag foregriber Afgørelsen af de Sager, som det beskæftiger sig med, paa en Maade, der ikke er heldig, og dette er Aarsagen til, at jeg ikke kan anbefale Lovforslagets Vedtagelse her ved tredje Behandling. Man giver i Lovforslaget Tilsagn om Tilskud til Arbejders Udførelse for at fremskaffe Beskæftigelse til arbejdsløse, og det ganske uden Hensyn til, paa hvilke Vilkaar saadanne Arbejder sættes i Gang. Det maa dog efter min Opfattelse kræves, at der, naar Arbejderne ikke udføres som Nødhjælpsarbejder, er en saglig Begrundelse derfor og ikke blot en politisk. Det maa ogsaa forlanges, at Vilkaarene for Deltagelse i Arbejdet er saadanne, at man ikke ligefrem tilskynder Arbejderne til at søge at blive arbejdsløse, til at forlade det private Arbejdes Omraade for at blive anbragt ved Arbejder, som sættes i Gang for at beskæftige arbejdsløse. Landets største Provinskøbstad, Aarhus, har i saa Henseende givet et meget daarligt Eksempel ved at yde en Timebetaling for saadanne Arbejder, der ligger 15 Ø. over den Timebetaling, som gives i det private Erhvervsliv for tilsvarende Arbejde. Denne Timebetaling er jo nemlig efter de bestaaende Overenskomster 98 Ø. som Maksimum, og Aarhus Kommune ønsker ved Nødhjælpsarbejder at udbetale 1 Kr. 13 Ø. pr. Time. (Jønson: Er det for meget?). Det ærede Medlem Hr. Jønson spørger, om det er for meget. Ja, det er mindst 15 Ø. for meget, saa længe det private Erhvervsliv kun yder 98 Ø. Alene dette Spørgsmaal synes jeg maatte advare det ærede Medlem Hr. P. Munch mod at fare videre ad de Veje, han her er inde paa.

Skal Statens, skal Arbejdsløshedsfondens Midler anvendes til at betale Følgerne af en saadan Politik? Det er det Spørgsmaal, som maa rejses. Og derfor gaar det ikke an, saaledes som det ærede Medlem Hr. P. Munch her har foreslaaet i § 3, at give Tilsagn om Støtte gennem offentlige Midler, enten det nu er af Statskassen eller af Arbejdsløshedsfonden, uden i fjerneste Maade at sikre sig med Hensyn til, hvorledes saadanne Arbejder bringes til Udførelse. Jeg har paa Regeringens Vegne givet Tilsagn om Støtte til Arbejders Udførelse, naar de